

[Jørgen Jensen.]

kan få nogle utvivlsomt utilsigtede virkninger, når det drejer sig om en påtænkt og tiltrængt rationalisering af en række virksomheder, og det beder jeg handelsministeren tænke lidt på og eventuelt i udvalget forklare mig lidt om.

Jeg er klar over, at disse love pålægger virksomhederne store både økonomiske og også til dels administrative byrder, og jeg tror, disse byrder vil være størst og føles tungest af de små virksomheder. Hvis der imidlertid overhovedet skal gøres noget ved inflationen, så må der ydes ofre fra alle sider, og jeg tror, at befolkningen og også det danske erhvervsliv er villig til at gøre dette.

Jeg ønsker regeringen lykke på rejsen, når det drejer sig om inflationens bekæmpelse, og jeg synes, det har været et godt oplæg, den er kommet med, et godt oplæg til et virkelig samordnet felttog mod inflationen.

Henry Christensen: Som de tidligere ordførere vil også jeg indledningsvis gerne sige, at de to lovforslag, som nu foreligger til behandling, nødvendigvis må bedømmes i sammenhæng med den redegørelse, som statsministeren ved middagstid afgav på regeringens vegne om den økonomiske politik, man søger ført, og om de initiativer og de oplæg, man har taget.

Vi ved alle, at den opgave, der ligger foran os i Danmark og i dette folketing, er at finde veje til at genskabe den økonomiske balance, som nu alt for længe har været skadeligt forrykket. Denne opgaves løsning er en ubehagelig og nødvendig opgave nu med det formål at skabe grundlag for en sikring af beskæftigelsen, med det formål at skabe grundlag for, at der igen kan blive fremgang for den enkelte, og skabe grundlag for, at vi bedre og mere omfattende kan få løst en lang række af de fælles opgaver, der foreligger til løsning i dette samfund.

Vi ved, at det er en ubehagelig opgave, der nu forestår, når den økonomiske balance er så skæv, som det fremgik af oplysningerne fra statsministeren. Det vidste befolkningen også under den valgkamp, der fandt sted, og befolkningen valgte et andet politisk flertal end det socialistiske flertal

til at påtage sig ansvaret for løsningen af den foreliggende opgave.

Jeg vil gerne takke regeringen og statsministeren, fordi man i dag dels over for de ansvarlige organisationer på arbejdsmarkedet og i erhvervslivet, dels over for folketinget har givet en samlet og sammenhængende redegørelse for den politiske linje, som man søger ført. Jeg har godt lagt mærke til, at hr. Per Hækkerup er ved at udvikle sig til lidt af en Spørge-Jørgen og stiller spørgsmål, hver gang han har ordet, det er naturligvis også hans opgave, men jeg vil dog gerne sige, at det forekommer mig, at man her har gjort et forsøg på at sammenstille realistisk de økonomiske problemer, vi står over for, også i højere grad, end man gjorde tidligere.

Jeg vil især understrege, at man nu har draget frem og erkendt, at de problemer, vi står over for, ikke er noget, vi bare kan lægge over på andre, det er ikke problemer, der bare skyldes udenlandske konjunkturer eller visse følger af devalueringen; det er i Danmarks egen indre økonomi, det på væsentlige områder står galt til, og det er derfor her, vi må sætte ind.

Det er vel især to hovedopgaver, der forestår. Den ene opgave består i, at vi må have tilvejebragt en bedre balance imellem på den ene side den samlede produktion i Danmark og på den anden side det samlede forbrug, private forbrug og offentlige forbrug, herunder også forbruget til investeringerne. Underskuddet på vor betalingsbalance i 1967 på 2.000 mill. kr. understreger denne opgaves nødvendighed. Det er sent, vi kommer i gang med det; det er nødvendigt, vi kommer i gang dermed.

Den anden opgave, som naturligvis har en sammenhæng med den første, men også en selvstændig betydning, er, at man nu for alvor får taget fat på at bekæmpe den voldsomme inflation i Danmark. Statsministeren har her i dag kunnet oplyse, at lader man stå til, vil resultatet blive, at man om et år må regne med indkomst- eller lønstigninger på omkring 13 pct. og prisstigninger på omkring 9 pct., altså langt voldsommere stigninger end dem, vi har set i rækken af andre lande, vi særlig skal konkurrere med, og end dem, vi kan regne med stadig vil ske i de andre lande.